

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 600 din 12.08.2020

Dosar nr.: 63/2020

Petiția nr.: 761/04.02.2020

Petent:

Reclamat: SC Desire 2010 SRL

Obiect: lipsă rampă accesibilitate, persoane cu handicap

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. SC Desire 2010 SRL (magazin "La doi pași") cu punctul de lucru în Dumbrăveni, str. Aleea Dumbrăvii, bl.9, ap.2, jud. Sibiu

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Sesizarea vizează îngrădirea accesului persoanelor cu handicap la magazinul reclamat.

III. Procedura de citare

4. Având în vedere contextul evoluției epidemiologice determinate de răspândirea virusului SARS-CoV-2, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a informat părțile cu privire la faptul că au posibilitatea de a trimite punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul acestora;

5. Părțile au fost de acord.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul, asistat al centrului rezidențial CRRPH Dumbrăveni, jud. Sibiu sesizează CNCD cu privire la îngrădirea dreptului la acces în magazinul reclamat din lipsa unei rampe de acces, precum și îngrădirea demnității umane.

Astfel, petentul susține că magazinul reclamat se află peste drum de instituția la care petentul este asistat/rezident și, din păcate, atât el cât și alte persoane cu handicap locomotor nu pot beneficia de serviciile magazinului din cauza lipsei rampei.

7. În completările depuse la dosar, petentul contestă răspunsul primit de la Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție socială.

Susținerile reclamațiilor

8. Reclamatul susține că petiția este neîntemeiată, întrucât magazinul dispune de rampă de acces prin spatele magazinului.

Reclamatul susține că dispune și de o intrare secundară, în spate, care nu prezintă diferență de nivel.

Prin urmare, reclamatul susține că ANPIS a constatat Conform Anexei 1 la PVC nr. 5/13.02.2020, că nu se confirmă aspectul sesizat de petent cu privire la faptul că operatorul economic nu facilitează accesul în magazin. Reclamaul susține că singurele aspecte care pot fi reproșate societății sunt lipsa dotărilor de avertizare sonoră și a pictogramelor specifice, cu toate că, la intrarea principală în magazin, există un anunț care informează persoanele cu dizabilități locomotorii de posibilitatea utilizării ușii secundare.

De asemenea, reclamatul susține că intrarea secundară a magazinului poate fi accesată cu ușurință de un cărucior manual, cu atât mai mult cu un scaun cu roțile electric cum are petentul.

9. Având în vedere cele de mai sus, reclamatul solicită respingerea petiției ca neîntemeiată și formulată cu rea-voință.

IV. Motivele de fapt și de drept

10. În fapt, Colegiul director reține lipsa rampei de acces în magazin pentru persoanele cu dizabilități.

11. În drept, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că potrivit jurisprudenței sale, **discriminarea presupune tratarea diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, a unor persoane aflate în situații relativ similare** (A se vedea cauza *Orsus și alții v. Croația*, hotărârea din 16.03.2010, precum și cauza *Willis v. Marea Britanie*, nr. 36042/97, § 48, ECHR 2002-IV). Articolul 14 nu interzice ca Statele membre să trateze diferit grupuri de persoane cu scopul de a corecta "inegalități de fapt" între acestea. Într-adevăr, în anumite situații, **eșecul, în sine, de a încerca corectarea inegalităților prin tratament diferit, poate da naștere unei încălcări a Articolului 14** (a se vedea în acest sens cauza "*relating to certain aspects of the laws on the use of languages in education in Belgium*", § 10; cauza *Thlimmenos v. Grecia*, no. 34369/97 și altele). Statele contractante dispun de o marjă de apreciere pentru a analiza dacă și în ce condiții diferențele aplicate unor situații similare justifică un tratament diferit.

12. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a acceptat că **o politică generală sau o măsură care are un efect disproporționat asupra unui grup particular de persoane poate fi considerată discriminatorie indiferent de faptul că aceasta nu a vizat în mod specific acel grup de persoane**. De asemenea, Curtea a statuat că **discriminarea potențial contrară Convenției poate rezulta dintr-o situație de facto**. (cauza *Zarb Adami v. Malta*, no. 17209/02, § 76).

13. Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi *Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others*, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; *Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE* (Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91).

14. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul director al CNCD analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată,

cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constituive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

15. Astfel, potrivit Art. 1 alin.2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată “Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice”. Art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată definește conceptul de discriminare prin care se înțelege “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”. De asemenea, potrivit art. 2 alin.3: „Sunt discriminatorii ... prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare”.

16. De asemenea, potrivit art. 10 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, constituie contravenție, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin: (...) *f) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau de orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată sau publică”.*

17. Raportat la prezenta speță, Colegiul director reține următoarele: petentul, persoană cu handicap locomotor, nu are acces în magazinul din apropierea centrului în care este cazat decât prin ușa din spate a magazinului. Petentul depune la dosar fotografii din care reiese faptul că intrare principală a magazinului nu este prevăzută cu rampă de acces pentru persoanele cu dizabilități.

Reclamatul, pe de altă parte, susține că dispune și de o intrare secundară, în spate, care nu prezintă diferență de nivel.

18. În analizarea plângerii, Colegiul director reține definiția prevăzută în art. 5 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată potrivit căreia accesibilitatea reprezintă **„ansamblul de măsuri și lucrări de adaptare a mediului fizic, precum și a mediului informațional și comunicațional conform nevoilor persoanelor cu handicap, factor esențial de exercitare a drepturilor și de îndeplinire a obligațiilor persoanelor cu handicap în societate”**

19. Astfel, Colegiului va analiza dacă reclamatul asigură accesul neîngrădit și în condiții de egalitate persoanelor cu dizabilități la serviciile acordate de magazin.

Din acest punct de vedere, Colegiul director reține faptul că reclamatul consideră că asigură accesul persoanelor cu dizabilități pe ușa din spatele magazinului pe care se bagă marfa în depozitul magazinului.

20. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director constată faptul că reclamatul nu are în vedere nevoile persoanelor cu dizabilități, privându-le de posibilitatea de a pătrunde pe ușa

principală a magazinului ca și ceilalți clienți, îngrădindu-le accesul în magazin, încălcându-le demnitatea prin faptul că îi pune în situația de a ocoli clădirea pentru a intra pe ușa din spate a magazinului (aceste persoane fiind în scaun rulant).

Condiția acestor persoane este una specială, ori a considera satisfăcător accesul pe o ușă pe care se introduce marfa și poate trecerea acestor persoane se face printre rafturi sau produse, nu este în conformitate cu prevederile legislației privind protecția persoanelor cu handicap și legislația privind nediscriminarea.

21. De asemenea, Colegiul director recomandă părții reclamate să depună toate diligențele necesare pentru realizarea unei rampe de acces pe ușa principală a magazinului.

În acest sens, se va avea în vedere un termen de 3 luni de la data adoptării prezentei hotărâri pentru remedierea situației.

22. Raportat la cele de mai sus, Colegiul director constată încălcarea prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 10 lit. f) coroborat cu art. 15 din OG nr. 137/2000, republicată,.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.(2), din O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate intră sub incidența prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 10 lit. f) coroborat cu art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Sancționarea reclamatului cu avertisment, potrivit art. 5 alin 2 și art. 7 alin. 3 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare ;
3. O copie a hotărârii se va transmite părților

**VI. Modalitatea de plată a amenzii: -
Nu este cazul**

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 12.08.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN-

Membru, GRAMA HORIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA –
Membru.

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiului director,
Președinte CNCD

Data redactării: 17.08.2020

Redactat și motivat de A.P.G. și H.G

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit ***O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ***, constituie de drept titlu executoriu.